

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386920096/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Hale; men de fik da deres Levemaade for sig selv, kan I nok vide, ved det de var af Rækkerlagsen. Ham gav jeg et Uldenskørt, og Ane Kirstine gav Kvinderne hver en Luc og et Korsklæde og et Strykke Vadmæl til en Sløjkjole til hver af Ungerne, og de var færlig godt fornøjede.

Mig og Ane Kirstine vi havde levet en fire Aar godt sammen, som vi gør endnu, og i al den Tid havde vi ikke set noget til den her Stakkelsmand, alligevel vi havde snakket om ham baade dengang og dengang. Sommetider tænkte vi, at han var bleven øde, og sommetider, at de havde sat ham ind i Viborghuset. Nuda: saa var det, da vi skulde have vor anden Dreng i Kirke – ham Søren – jeg gik til Præsten for at faa den her Sag gjort i Stand. Som jeg kommer paa Vasen lige paa det selvsamme Sted, hvor jeg saa den Stakkelskumpan første Gang, saa ser jeg en, der ligger ved den ene Side af Vasen paa sin Ryg i Lyn-gen og med sine Ben i Groben. Det var sgt ham, jeg kunde nok kende ham. »Hvorfor ligger du her alene?» sagde jeg, »skader du noget?» – »Jeg tror, jeg vil til at dø,« sagde han; men han hvæste det ud, jeg kunde knap forstaa ham. »Hvor er de her Kvindfolk,« sagde jeg, »du plejer at have med dig? Har de forladt dig og ladet dig ligge her paa Vasen?» – Han vrikkede med Hovedet og hviskede: »en Taar Vand!» – »Det skal jeg give dig,« sagde jeg, og saa tog jeg noget af det Regnvand, der stod i Groben, det tog jeg i min Hatteskylge og holdt til Munden af ham. Men det var ingen Nytte til, for han kunde ikke drikke længer, men han gav et Spjæt med Berene og gabte, og saa var Aanden af ham. – Jeg havde endda ondt af det for ham, og da jeg kom til Præsten, bad jeg ham, at det her sølle Spøgelse maatte blive kastet ned i Kirkegaarden. Det gav han mig Lov til, og saa hentede jeg ham paa min egen Vogn og slog nogle Fjæle sammen om ham og kylede ham ned i det nordvestre Hjørne af Kirkegaarden, og der ligger han.

»Det var nu det,« sagde han Kristen Katballe, »men hvorfor sidder du saa stille, Marie Kølvræa? Kan du hverken fortælle eller synge os noget?» – »Det var ikke umuligt,« svarede hun og drog et Suk og sang saa vemodligt, at en skulde hartad tro, at det var hændt hende selv: